

Vi har også et andet problem: hvis man som sigtet er usikker på, om man får en fair retssag, skal man selv dokumentere over for en dansk domstol, at man er usikker, og det vil sige, at man selv har bevisbyrden. Det har vi jo erfaret, bl.a. med den sag, vi diskuterede under førstebehandlingen, hvor to danskere var et forkert sted med nogle forkerte mennesker i en bil. De fik ikke nogen forsvarer, for hvis man skal have en forsvarer i Grækenland, har man samtidig antydnet, at man er skyldig. De fik heller ikke en tolk, der kunne tolke på en måde, som de kunne forstå, og det vil sige, at de ikke fik nogen fair retssag. Men ikke desto mindre blev de jo idømt 6 års fængsel.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Den sag, fru Anne Baastrup netop omtalte, foregik i Grækenland, og de personer blev i øvrigt ikke udleveret. De var på stedet, de blev taget på fersk gerning og måtte finde sig i den, efter hvad vi kan se, meget summariske behandling.

Jeg er godt klar over, at man kan finde eksempler på, at personer kan begå noget her i Danmark, som vil blive opfattet som ulovligt i et andet land, fordi der er tale om en statsborger fra et andet land. Der kan findes eksempler på overtrædelse af den irske abortlovgivning i Irland og på andre områder, bl.a. fordi den seksuelle lav-alder osv. er forskellig i de forskellige lande. Men vi mener fra Det Radikale Venstres side, at alle disse forskellige betænkeligheder, som med rette er blevet rejst, er blevet vendt og drejet i udvalget på en kompetent og grundig måde, og at der er taget højde for positivlister og forskellige muligheder for undtagelser og nægtelse af udlevering. Derfor mener vi, det er betryggende.

Det er vigtigt, at vi har så gode muligheder som muligt for at efterforske forbrydelser, som er grænseoverskridende, og efterforskningen skal selvfølgelig foregå der, hvor forbrydelsen er sket. Det er her, man har bedst mulighed for at gøre det på en fornuftig og ordentlig måde, det er her, sporene er, det er her, vidnerne er, og det er det jeg synes er det altafgørende.

Jeg synes faktisk, at de betænkeligheder, som fru Anne Baastrup og fru Line Barfod fuldstændig berettiget er kommet frem med, er blevet gennemgået meget grundigt i udvalget, og jeg mener ikke, der er rimelig grund til at have alle disse betænkeligheder.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg håber da selvfølgelig, fru Elisabeth Arnold har ret i, at der ikke vil være nogen, der kommer i klemme, men det er der bare ingen sikkerhed for, for det er jo ikke nogen grundig behandling, lovforslaget har fået.

Hvis man skal indføre en større mulighed for at kunne udlevere landene imellem – hvis man virkelig vil lave EU til ét retligt område, som man nu har gjort, og vil sikre retssikkerheden – skal man først sætte sig ned og gennemgå meget grundigt, hvordan man kan gøre det: Hvad er det for nogle forbrydelser, der er så vigtige, at de skal være omfattet? Hvilke minimumskrav skal der stilles til en retfærdig rettergang, osv.?

Men det har man jo ikke gjort. Man er startet omvendt med at sige: Nu laver vi ét retligt område, og så kan vi bagefter tage én forbrydelse ad gangen og efterhånden gennemgå, hvad der skal straffes, og hvad der ikke skal straffes, og så kan vi bagefter begynde at se på, hvordan retsplejen skal være, osv. Man er startet bagfra, og det betyder, at der er en masse mennesker, der kan risikere at komme i klemme og blive sat i fængsel, for det er jo det, der bliver konsekvensen. Det er ikke økonomi, det handler om, det er mennesker, der bliver sat i fængsel, og det er det, vi er så bange for.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Elisabeth Arnold har ret i det græske eksempel, for det handler jo om folk, der var dernede. Men det, jeg ville påvise, er, at der findes rent faktisk lande i EU, som efter manges mening ikke gennemfører fair retssager, og det er den, der skal udleveres fra Danmark, som selv skal dokumentere, at der er en risiko for, at han ikke får en fair retssag, og derfor synes jeg, vi har et grundlæggende problem med den europæiske arrestordre. Men jeg vil medgive fru Elisabeth Arnold, at det har man også kunnet se fra Justitsministeriets side, og i udformningen af lovgivningen har Justitsministeriet i den grad medtaget alle de muligheder, som ligger i den europæiske arrestordre.

Vores ændringsforslag viser bare, at der er to områder, man ikke har taget med. Det er ærgerligt, men det er ikke noget bevis for, at der var hastværk, da Justitsministeriet lavede lovforslaget. Der var derimod hastværk, da den europæiske arrestordre blev banket igennem sammen